

שְׁלַח לַחֲמַד

פְּרָשֵׁת בַּא' | תשפ"ד

בצדקה תכונני

גליון 305

סיפור לשבת

מִתְנַיִכֶם וְזָרִים (יב, יא)

מסופר על הגה"ק החיד"א זיע"א, שנסע פעם באניה עם סוחר אחד בן בליעל, שהביא עמו כמות גדולה של גבינה לא כשרה, אותה רצה למכור בקהילות איטליה. ביקש הסוחר מהחיד"א שיתן לו הכשר על הגבינה. משסירב החיד"א, שכר הסוחר כמה מלחים שיאיימו עליו ויוציאו ממנו הכשר בכח. ראה החיד"א שנשקפת לו סכנה, ישב וכתב הכשר שסופו, הכותב וחותם ביום ג' לסדר מתניכם חגורים בספר שמו"ת תק"ח לפ"ק. הגיע הסוחר אל אחת הקהילות וניגש אל הרב להראות לו את ההכשר כמקובל, עיין הרב בכתב ההכשר ותמה על סופו, מה ראה החיד"א לציין את ספר שמות. ועוד בראשי תיבות. לפתע אורו עיניו של הרב, שמו"ת הרי זה ר"ת שנים מקרא ואחד תרגום. עיין בתרגום אונקלוס ומצא "יהון אסיריך" כלומר חריצי הגבינה "מתניכם חגורים" תרגום "חריציון" אסורים הם. התפעל הרב מחכמתו של החיד"א. חקר את הסוחר ולאחר שהודה שהוציא את ההכשר מהחיד"א בכח, העניש אותו, ולא העניק לו הכשר.

דברו אל כל עדת ישראל (יג, ג)

ברש"י: "דברו אל כל עדת" וכי אהרן מדבר והלא כבר נאמר אתה תדבר, אלא חולקין כבוד זה לזה וגו' והדיבור יוצא מבין שניהם. הגה"ק רבי עקיבא איגר זיע"א וידידו הגה"ק רבי יעקב לוברבוים רבה של ליסא בעל "נתיבות המשפט" באו לוורשה לכנס גדול של רבנים. יצאו יהודי וורשה אל שער העיר לקבל את פניהם של שני גדולי הדור, בכבוד רב הובילום במרכבה הדורה רתומה לשני סוסים. והכניסום לעיר בקול תרועת המון חוגג. מרוב התלהבות לכבוד שני גאוני ומאורי הדור, התירו אנשים את הסוסים מהמרכבה, רתמו עצמם במקום הסוסים והסיעו את המרכבה. כשהרגיש רבי עקיבא איגר בדבר אמר: למי כל הכבוד הזה אם לא לר' יעקב מליסא, ירד מן המרכבה ונבלע בין ההמון, מרוב צפיפות לא הכירו בו, והוא כיתר ההמון הנלהב הצטרף להסיע את המרכבה. ר' יעקב מליסא אמר בלבו למי כל הכבוד הגדול הזה, אם לא לר' עקיבא איגר גאון הדור. ירד גם הוא מן המרכבה והצטרף לאנשים המסיעים. כך הסיעו והסיעו עד שהרגישו שהיא ריקה מאדם.

וְלִכְלֵ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִזְרֹץ כָּלֵב לְשֹׁנוֹ (יד, ז)

מסופר על הגה"ק המגיד מדובנא זיע"א, שפעם נודמן לקהילה רפורמית באחת מערי גרמניה, וביקש כדרכו בקודש לשאת דרשה בפני יהודי המקום, אמרו לו ראשי הקהילה שמענו עליך שכוחך רב כממשיל משלים, ומוכנים אנו לשמוע כמה ממשיך, אולם עליך לדעת שאנשי הקהילה כאן סולדים מן הדרשות המסורתיות המתובלות בפסוקים מפסוקים שונים, אנו מתנים אפוא אתך תנאי ברור ומפורש, שתשמיע לנו משלים רצופים בלי שום פסוק, השיב המגיד לראשי הקהילה: אמשול לכם משל למה הדבר דומה, למלמד דרדקי שיצא עם תלמידיו לטייל ביער, כשהגיעו לקצה העיר אמר המלמד לילדים אם יתנפלו עליכם כלבים בדרך אל חיבהלו מפניהם אלא אמרו מיד את המלמד "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו" ושוב לא תהיה לכלבים כל שליטה עליכם, אך סיים המלמד את דבריו, ועד של כלבים זינק לעומתם מתוך החורשה הסמוכה, מיד נשא המלמד את רגליו ונמלט מן המקום, ובעקבותיו נסו על נפשם הילדים הרכים. כשהגיעו כולם למקום מבטחים, שאלו כמה ילדים את רבם, מדוע ברח הרבי ולא אמר את הפסוק כפי שהציע לנו לעשות? השיב להם המלמד אתם צודקים ילדים, אך מה אפשר לעשות בשעה שהכלבים אינם מניחים לומר פסוק.

{ סיפורי צדיקים }

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנזי קדם

אות א'

איל

לעולם האיל יחזור למקום בו הוא נולד, גם אם יקחוהו לארץ מרחקים. הרמב"ן (בראשית מט, כא) כותב, כי בעבר היו משתמשים עם אילים לשלוח מכתבים. היו לוקחים אילים מארץ הצפון, ומגדלים אותם בארץ הדרום, והיו קושרים לקרניהם מכתבים, והם היו חוזרים חזרה לארץ הצפון. בזה יבואר הפסוק: "ואתה ה' אל תרחק ממני אילותי לעזרתי חושה". כלומר, כשם שהאיל חוזר לבסוף למקומו גם ממקומות מרחקים, כך גם אתה ה' תנהג עמי ותחזור אלי. כאשר האיל נפגע מחץ שנורה עליו – הוא מחפש עשב שנקרא פוליידאל ואוכל אותו, ומיד החץ מבצבץ ויוצא. כן מובא ב"מדרש תלפיות" (ח"ב ענף חי וקיים).

על פי זה יש פוסקים שכתבו, כי "מחט שנמצאה בסימפון גדול שבכבד – כשרה, מטעם דאפשר תאכל הבהמה עשב ידוע לה ופולט המחט, כחיה הנזכרת שאוכלת עשב ופולטת החץ שבתוכה" (רבי יוסף קמחי. הור"ב ב"מדרש תלפיות" שם).

אילה

רחמה של האילה צר מאוד. בשעה שהיא כורעת ללדת – הקב"ה מזמין לה נחש שמכישה באותו מקום. ההכשה גורמת להרפיית המקום כדי לאפשר את הלידה. כך מובא במסכת בבא בתרא (טז, א). הגמרא שם מציינת את ההשגחה הפרטית שמלווה את האילה: "ואלמלי הנחש מקדים רגע אחד או מאחר רגע אחד – מיד מתה".

כמו כן, האילה נחשבת לחסידה שבחיות, וכשהחיות צמאות הן באות לאילה כדי שתתפלל להן שיווריד מטר, והן שומע לתפילתה (מדרש תהילים כב, יד).

כיצד האילה תנהג אם שני הדברים יקרו בו זמנית, היא כורעת ללדת וגם החיות מבקשות ממנה על הגשמים? האילה עובדת את צורה הפרטי ומבקשת על הגשמים.

אילם

אדם שבאופן פתאומי נהיה אילם – ילחשו באוזנו הימנית בבוקר ובערב, במשך שלושים יום, את הפסוק: "מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקודש נורא תהילות עושה פלא" – "ובעזרתו יתברך יראה פלאות". כך כתב בעל "שפתי צדיקים" (חלק 1).

ר"ת	יציאה	כניסה	יחידים
18:18	17:40	16:25	יְרוּשָׁלַם
18:15	17:41	16:41	תְּלָאבִיב
18:15	17:39	16:32	חִיפָה
18:19	17:42	16:44	בַּר שֶׁבַע

בן איש חי

ספר פסקי בן איש חי | הלכות שבת

סימן שי"ז

דין קשירה ועניבה בשבת [ומכה בפטיש]

יש מי שאוסר להחזיר רצועות המכנסיים וכדומה שנשמטו, אם הנקב צר וצריך טורח. וכן יש מי שאומר אם המכנסיים חדשים, אסור להכניס בהם הרצועה אם בדעתו לבטלה שם, דהוי ליה מתקן מנא.

מוכין שנפלו מן הכסת מותר להחזירם, אבל אסור ליתנם בתחלה בכסת, גזירה שמא יתפור, ועוד דמתקן מנא הוא שעכשיו עושהו כלי. ובסה"ק מקבצאל כתבתי, דיש לזהר שלא יניח בגדים בתוך הכיס כדי שיהיה כמו כר לישן עליו.

בדין אם מותר לכרוך עשב הטוטון בנייר שקורין סיגאר"ה [סיגריה] ביום טוב. יש להורות בנידון דידן כמו שכתב הרב אשל אברהם ז"ל, דקריעת הנייר אסור ביום טוב, אלא יכין זה מערב יום טוב, אבל הכריכה יעשה ביום טוב. ודלא כמהרי"ש ז"ל דהחמיר לאסור בכריכה. מיהו דוקא ככהאי גוונא דאי אפשר לעשות הכריכה בערב יום טוב, מפני שתחזור ותפתח ותשפך. אבל ניירות הדיבוק מערי אירופא שבאים מתוקנים, והנייר מדובק זה עם זה בדבק טוב, ועושין אותו כמו כיס דבוקים קצותיו לארכן זה על גב זה, וצד שמניחים כפה סתום בחתיכת נייר עב, ואחר שמניחים בו הטוטון סותם ראש השני בידו, והיה פי ראשו בתוכו באופן שיתקיים היטב, הנה זה בודאי דאסור לעשותו ביום

טוב, כיון שיוכל לתקן הכל מערב יום טוב. ניירות סיגארה שהם עשויים כמו כיסים שמתוקנים ובאים כך מערי ארופה, וכל אדם הלוקח אותם ימלאם בידו טוטון לשמות עשן שלהם, הרי זה אסור למלאם ביום טוב משום מתקן מנא, אלא ימלאם ויעשם מערב יום טוב.

אין לנתק או לחתוך זוג מנעלים התפורים זה עם זה, אפילו רוצה ללבשם בשבת.

מותר ללבוש אנפילאות חדשים ואין חוששין שמא ינתקו חוטיהן. ואם ניתק או נקרע, דבר שאינו מתכוין הוא, ולא פסיק רישיה ושרי. וכן פוצעין האגוז במטלית ואין חוששין שמא תקרע דלא פסיק רישיה הוא.

אין קושרין דלי בחבל אם הדלי קבוע בבור, דמבטל ליה התם והוי קשר של קיימא. ואם קושר בחגורה וכיוצא, מותר. דלא מבטל ליה.

סימן שי"ח

דין המבשל בשבת - הנאה ממעשה שבת

המבשל באור בשבת חייב, ואם עשה במזיד אסור לו לעולם, וגם הקדרה אסורה לו בלא הגעלה, מפני שבלועה מאיסור וצריכה הכשר כשאר כלים הבלועים מאיסור. ולאחרים מותר למוצאי שבת מיד. ואם בשוגג, אסור בו ביום בין לו בין לאחרים, ולמוצאי שבת מותר מיד בין לו בין לאחרים. ואם הנכרי בישל דבר שאין בו בשולי גוים, או עשה שאר מלאכה לישראל, אסור בו ביום, ולמוצאי שבת ימתין בכדי שיעשו, דיגורו במלאכה של נכרי טפי, דחשו פן יאמר ישראל לנכרי לעשות לו מלאכה בשבת כדי שיהנה ממנה במוצאי שבת מיד, כי איסור אמירה לנכרי בשבת קל בעיני בני אדם.

ישמחו במלכותך

פרק א' | שמחת השבת

סוד ברהה הגדול של השמחה בשבת המלכה

ע"י השמחה בשבת מכניע את הסטרא אחרא והקלפות

הטעם הראשון לכהן הוא על פי דברי ה"ה הקדוש (פ' עקב דף רע"ב) המגלה שע"י השמחה בשבת קדש מכניע האדם את כל פחות הסטרא אחרא והקלפות, והוא גורם שהסטרא אחרא תשאיר בחשך ובקבוקה ובהספק, והיא תתלבש בגדים שחורים פאבלה ונזופה, ושללא תהיה לה שום שליטה בעולם, פי ע"י כף מכניע האדם את כל הסטרא אחרא והקלפות בתכלית.

וזאת מפני שע"י שהאדם שמח בשבת, השכינה שרוייה בשמחה וחדנה רבה, וישנו קלל, שכאשר זה קם - זה נופל. ולכן פ"ן שע"י השמחה בשבת גורם האדם עליה גדולה ושמחה עצומה לשכינה הקדושה, ממילא נופלים כל פחות הקלפות והסטרא אחרא.

וזה הטעם שע"י השמחה של שבת מתכפרים עוונותיו של האדם, פי ע"י כף הוא מעלה את השכינה הקדושה אשר הוא הוריד לגלות ע"י עוונותיו, ומכניע את כל פחות הסטרא אחרא אשר הגביר ע"י חטאיו, ושב ורפא לו.

הטעם השני לכהן הוא, מפני שבשבת קדש ישנה שמחה עצומה במרום, וכל העולמות וכל המלאכים שרויים בשמחה עצומה מאד, פמוכא בזהה הקדוש (ויקהל רד) וע"י השמחה בשבת מתחבר האדם עם השמחה העצומה שישנה במרום לפניו בתוך ביום השבת, וע"י כף מתקרב האדם מאד להש"ת, וממילא מתכפרים לו כל עוונותיו ע"י זה ונמקלים כל חטאיו.

והטעם לכהן הוא, מפני שגשמתו של כל אדם מתפרת למעלה בחוץ הפסך, אשר הוא מחבר את גשמתו לשרשה שגמצא בעולמות העליונים בסוד "יעקב חגל נתלתו" (אור החיים ויקרא יז) ולכן קשמת עוררת בשמים שמחה או בכיה - מכרח האדם להרגיש זאת למטה, פי דרכו של חוץ הפסך מחבר את האדם למרום יוד ומשתלשל הכל לגשמתו אשר נמצאת למטה, והוא חש ומרגיש את כל אשר מתרחש בכל עת בעולמות העליונים.

ספר חסידים

סימן קס"ה

כתיב (שמות כ ה) פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. ועושה חסד לאלפים הרי מי שזכה מרובה מדה טובה ת"ק. אי"כ מי שהיה ראוי להיות שנה אחת בגן עדן למה יהיה בגן עדן ת"ק שנה. אלא מי שעובר על מנת שלא לקבל פרס ומשמחת לב אוהב הקב"ה אין הפסק לטובותיו שנאמר (ישעיהו ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ. וכתב (תהלים לו יח) יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה. ולמה אוהב הקב"ה את האבות מפני שכל היום וכל הלילה לא היה לבם פונה מלהרהר אחר חפצי שמים שנאמר (משלי כג יז) כי אם ביראת ה' כל היום כמ"ש ויקץ יעקב משנתו (ואתה תקרא ויקץ יעקב) [אל תיקרי משנתו אלא] ממשנתו. כ"ד פסוקים אברהם יצחק ויעקב בפסוק א' על הסדר אבל כ"ד פסוקים של יעקב אינם על הסדר כגון ויבא יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר גר שם אברהם ויצחק הרי אינו על הסדר ולכן כ"ד על הסדר כי היו כל כ"ד שעות שלא היה להם פנאי מחפצי שמים אפי' בחלוש שנאמר (תהלים קלט יז) ולי מה יקרו רעך וכתב (תהלים קלט יח) הקיצותי ועודי עמך :

סימן קס"ו

יש צדיקים שזוכים להיות אצל שכינה. שנא' (ישעיהו ס ב) ועליך ירח ה' וכתב (שמואל א כה כט) והיתה נפש אדוני צורה בצורה החיים את ה' אלהיך וכתב (ישעיהו ס יט) והיה ה' לך לאור עולם ויש עומד מרחוק ורואה שנא' (איוב לג כח) וחתם באור תראה ויש שלא רואה שנאמר (ישעיהו כו י) ובל יראה גאות ה' וכתב (איוב כ יז) אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה :

סימן קס"ז

מי שבא על אשת איש אם בא לשאלו היאך יעשה תשובה אם בא על אותם שחייב כרת במסכת חגיגה משים חילוק מתי מעוות לא יוכל לתקון ומתי יועיל תשובה ומאותן שמועיל להם תשובה ואמרו חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתן הרי יש לו לעשות תשובה דבר השקול למלקות או לכרת ואם בימות החורף הוא כשבו הקרח אם רצה בנהר ישבר הקרח וישב במים עד פיו או עד חוטמו כפי שעה שדבר עמה על העבריה עד שעת גמר העבריה. וכן יעשה תדיר כל זמן שיש קרח ובימות החמה ישב בחפירה שנמלים שם ויסתום פיו או בכלי ששם הנמלים ויהא לו אח"כ כלי מלא מים שירחץ בו ואם העת באותן ימים שאין קור וחום יתענה ורק בלחם ובמים יאכל בערב. כי בראובן נאמר ששב לשקו ולתעניתו אע"פ שעדיין לא הודה יהודה כי עדיין לא עשה מעשה תמו ולמה במים אמרו במדרש ק"ל שנים היה אדם הראשון יושב במים עד חוטמו הבהכפר בעץ שחטא בעץ הדעת שנגורה גורה על כל הדורות ואם עוד גופו נתחמם בעבריה יתקור ויתענה עד שיוכל לישב במים בעת קרח או כשיש נמלים ורבוים ובעת החמה עם הנמלים ויקשור פיו בבגד נוסח נחיריו פן יכנסו בו. [המשך בשבוע הבא..]

חידושים לפרשה

לב היועצים נהפך מרעה לטובה ע"י נס

'ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו כו (שמות י, יא)'. ראוי לדקדק למה נאמר בא אל פרעה, ובמקום אחר נאמר לך אל פרעה. עוד, למה במכת ארבה נאמר כי אני הכבדתי את לבו. ויבואר, כי הענין הוא שיש שני סוגי ניסים הנעשים לישראל. אחד, שהשם יתברך מעניש את המריעים לישראל ואזי חדלו הרע, שנית שהשם יתברך מהפך לבב השרים ויועצים עליהם לטובה. והנה באחשורוש לא מצינו שנענש רק המן אבל אחשורוש הפך השם יתברך לטובה על עמו בית ישראל. וזהו הרמז בתורתנו שהנה כל מכה שימש חודש אחד, ובחצי ניסן היה מכת בכורות, ומכת ארבה היה בתחילה בחצי שבט שלושים יום קודם לפורים. וזה הרמז כי אני הכבדתי את לבו, שלבו מסור אצלי ומדה טובה מרובה נמצא אם מסור אצלי להכביד את לבו מכל שכן שאוכל אני להפוך לבב השרים והיועצים לטובה על עמו בית ישראל. וכמו ששואלין ודורשין שלשים יום קודם כו', כן היה הרמז שלשים יום קודם שיהפוך לבב אחשורוש לטובה במה שאמר כי אני הכבדתי כו'. ועל פי זה נפרש בא אל פרעה, כי לכאורה האיך יקרב משה את עצמו לפרעה הרשע. ולזה אמר לו השם יתברך למשה בא אל פרעה, היינו לקרב את עצמו אליו. ואם תאמר האיך יקרב לאדם רשע, אמר כי אני הכבדתי את לבו, ובידי הוא מסור ומדה טובה מרובה ויכול אני להפך טובה על עמי בית ישראל.

המצרים לא עשו גזירת הבורא

ולפי מה שבארנו יתכן שמתוך כבוד לב אין פתחון פה להמצרים להתנצל ולומר שקיימו גזירות הבורא ברוך הוא, דכיון שהשם יתברך שלח על ידי משה עבדו לפרעה שלח עמי ויעבדוני ולא רצה פרעה לשלוח נראה בעליל שלא רצה פרעה לקיים גזירות הבורא ומצותיו, אם כן מה שעבר עם בני ישראל אינו כי אם בודון לבו לענות את עמו ולכן ראוי למכות הללו. וזהו שאמר הכתוב כי אני הכבדתי את לבו למען שתי אותותי אלה בקרבך, שלא יהיה להם פתחון פה למצרים לומר כי הוא עבדו גזירת הבורא שהרי פרעה מרד בה' ואמר מי ה', ולא רצה לשלוח לקיים מצותיו.

השבועה שהשביע הקב"ה את אומות העולם

ועל פי זה יבואר מה ששאל איש אחד מתושבי קהלתנו בגמרא וכתובות (ק"א). שלש שבועות השביע שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי. ושאל אותי כי תיבת בהן אין לו פירוש, והוא ליה למימר שלא ישתעבדו בישראל. ולפי מה שכתבתי ניחא, כלומר שלא ישתעבדו בהן בישראל. תיבת בהן, פירוש לצורך עצמן, כלומר שלא ישתעבדו בישראל רק לקיים מצות הבורא ברוך הוא שצוה שיהיו ישראל בגלות ואז לא יהיה יותר מדאי כאשר כתבנו לעיל, כי המכה בן המלך ואוהב המלך יש לו צער מהכאה אינו מכה אותו יותר מדאי וזהו בהן לצורכן, כי בהן פירוש לצורכן ופירוש בהן, כמו להן, שפירושו לצורכן. גם בהן, פירוש לצורכן לא לעשות גזירת הבורא. וכן הוא בתיקוני זוהר בראשית י"א בשת עינין שם, שהשם יתברך השביע אותן שיהגו כבוד בישראל. ואפשר זה היה דעת הרמב"ן שכתב הא שהעניש את האומות העולם. וזה לשון הרמב"ן בפרשת לך לך על פסוק (בראשית טו, יג) כי גר יהיה זרעך וכו', אף על פי כן את הגוי אשר יעבודו דן אנכי, אף על פי שגזרתי על זרעך להיות גרים ועבדים, אף על פי כן אשפוט את הגוי אשר יעבודו ולא יפטרו בעבור שעשו גזירתי כו' אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה וכן היה במצרים כי הוסיפו להרע כי השליכו את בניהם ליאור וימררו את חייהם עד כאן דבריו שהאר"ך.

{ קדושת לוי | רבי לוי יצחק מברדישוב זצ"ל }

נצור לשונך

חובת השמירה - פרק א'

בו יבואר מאמר הגמרא: "מאן בעי חיי, מאן בעי חיי", וגם הפסוק: "אֱהָב יָמִים לְרֵאוּת טוֹב" (תהלים ל"ד, י"ג). אמרין: "מכריזו ר' אלכסנדר מאן בעי חיי? מאן בעי חיי? (תרגום: מי רוצה חיים? מי רוצה חיים?) אכניף כולי עלמא ואתו לגביה. אמרו ליה: "הב לן חיי". אמר להו (תרגום): התאסף כל העולם (כל האנשים) ובאו אצלו. אמרו לו: תן לנו חיים. אמר להם: "מי האיש הקפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נְצַר לְשׁוֹנְךָ מִרַע גוֹי" (תהלים ל"ד, י"ג-י"ד)".

לכאורה מה חדש ר' אלכסנדר? ונראה, בדעת שהיה מכריז, מאן בעי חיי, היו סבורים הכל, שיש לו איזה סם שגורם לאריכות ימים, ולזה כנוף כלי עלמא ואתו לגביה. והראה להם שיש סם רוחני, אשר מועיל שיהיו אריכות ימים ממש בעולם הזה.

ונבאר דברינו קצת. כי ידוע מה שאמרו חז"ל: "המספר לשון הרע, מגדיל עונותיו עד לשמים". ויש על זה כמה ביאורים. ואחד מהם כפשטיה. כי כל דיבור ודיבור של לשון הרע הוא עון בפני עצמו, כמו שכל דיבור של דברי תורה הוא מצווה בפני עצמה. ונמצא מי שהוא רגיל, חס ושלום, בעוון זה, יתוסף עליו בכל שנה ושנה כמה אלפי תיבות של לשון הרע, אפילו אם לא ידבר, רק עשר תיבות ביום. וכל שכן לפי מה שמצוי, בעונותינו הרבים, לפעמים מאה דבורים ביום אחד. ואפילו אם יאמר ב"אשמנו" - "ידברנו דופי", אינו מקבל על עצמו כלל להישמר מזה, ואין זו תשובה כלל. [המשך בשבוע הבא.]

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים חלוקת סלי לידה לילודת ולתינוק ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

- הקדשה למשך חודש
- הקדשה לשנה שלמה בעלון
- הקדשה חד פעמית בעלון
- זכות בזיכוי הרבים

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
 alon@gamah.org - מייל לכל מטרה
 אתר הגמ"ח WWW.GAMAH.ORG
 054-6091685 | 054-4785404

לתרומות
 בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
 קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965
 ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרוק את הברקוד

בצדקה תכונני
 נדריח סיוע מזון וסיוע לנדווקים

אמונה וביטחון

נעילת הלב

שמע, אז כל מי שעושה עבירה - הוא מטמא את עצמו, 'עבירה' הבטחות העיקר לצאת מהמחלה, ואחרי זה חוזרים עוד מטמטמת', אז הוא אטם את הלב ואטם את הלב ואטם את הלב פעם ואז מקבלים מחלה פעם שניה ומסתלקים מן המש פעמים בסוף השם נעל! נעל את לב כדי שיספיק לקבל העולם.

את כל האותות וילמד את עם ישראל מי זה הקב"ה. כדאי שהאדם יתבונן אין להסיר את המסווה מעל הלב, אז נעלו את הלב שלו מלקבל את השבת ידיעת שכלו, הרי ברגע את הטומאה! אכל זה קשה מאוד לאלה שאוכלים נבלות וטרפות, כי הם מוסיפים טומאה על טומאתם, כל גרם עוד גרם ועוד שלך, אתה מקבל מכות אתה מתבוזה, כולם רואים שאתה לא אלוה כולם רואים שאתה אפס קטן, קטן, אמה, מה? עם מי אתה גרם זה עוד טומאה ועוד טומאה ועובדה שקשה להם אפילו שהם יודעים שיספיק דאורייתא לחומרא! "ואפילו נלחם!"

השכל מבין כי הוא מרגיש את המכה, ואחרי זה סורה המכה שהם יודעים שזה ספק רק, אז אפילו אם זה ספק, מי חוזרת הרווחה וחביבי הלב נעול, גם אם הוא סיכם עם עצמו מתעסק עם ספק, רעל שותים אוכלים?

הנה הפעם הוא חוזר - נעול. אבל גם מי שנעול אותו יכול לפרוץ אז למה הם ממשיכים? זה מראה כמה טומאה וכמה את המנעול, נעול זה אומר שאפשר לפתוח, או מבחור או חוטאים בזה, מאות אלפים של חרדים נכשלים בדבר מבפנים, מי שנעל - יכול לפתוח עם המפתח, מי שלא יכול הזה, כי יש להם טומאה, וזה הראייה הגדולה שהם לא לפרוץ את הדלת לשבור את המנעול! אבל דבר קשה יכולים לראות את האמת נכוחה. ובכל דבר אחר - מדרקקים! לוקחים לך את האתרוג ולוקחים זכויות את המנעול לא היה נעול היה לו קשה - הרי הוא החליט בעצמו מגדלת, ומחפשים בראש אם יש איזה נקודה שחורה, לא לשמוע, ואז עוד הלב לא היה נעול והוא נעל לעצמו לאט לאט עם הטומאה והיה לו קשה, אז אחרי שנעול עוד יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

אם כשהלב לא היה נעול היה לו קשה - הרי הוא החליט בעצמו מגדלת, ומחפשים בראש אם יש איזה נקודה שחורה, לא לשמוע, ואז עוד הלב לא היה נעול והוא נעל לעצמו לאט לאט עם הטומאה והיה לו קשה, אז אחרי שנעול עוד יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה, אבל זה לא בלתי אפשרי! עובדה שבמכה העשירית אז מפרוץ דלת זה דבר קשה. כשהלב נעול זה יותר קשה.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

**בבית מדרש קהילות פז, בני ברק
בתאריך 21.01.2018**

**לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר)**

02-3724787

ניתן להשיג יקובץ מלוקט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

**לעיילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היות בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה**

**לעיילוי נשמת
קידנו ברק בן זייתת,
יעקב בן עזיזה
דוד בן רבקה**

**לעיילוי נשמת
לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
דייזי בת חביבה
תמר בת שלמה
יוסף בן חנה**

**לעיילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היות בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה**

**לעיילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה**

**לעיילוי נשמת
לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
דייזי בת חביבה
תמר בת שלמה
יוסף בן חנה**

**לעיילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היות בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה**

**לעיילוי נשמת
זייתת בת סהלה
היות בת סמו
חנה בת רומיה ע"ה**

שותפים בזיכוי הרבים

עלון תורני בתפוצה רחבה

העלון מופץ מדי שבוע לכל חלקי הארץ גם דיגיטלית באתרים מוכרים בעלי עשרות אלפי עוקבים כגון "דרשו", "בעולמם של חרדים" ועוד וכן ברשימות תפוצה גדולות

להעלחת כל עם ישראל שיפלו אויבינו ויחזרו כולם לשלום לביתם מהרה

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

הזדרזו לזכות בהקדשה משלכם לרפואת/עילוי נשמת/הצלחה/זיווג וכו'

לפרטים חייגו\שלחו הודעה: 054-4785404 / 054-6091685

לקבלת העלון בחינם למייל\לנייד כל שבוע- להצטרפות לרשימת התפוצה ניתן לשלוח הודעה למספר הטלפון או למייל alon@gamah.org

סרקו לדף מאובטח לבחירת מסלול

בצדקה תכונני
נמ"ח סלי' מזון וסיוע לנוקדים